

Arrest

nr. 59 471 van 11 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 29 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 11 september 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 30 november 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger, afkomstig uit Koteswore, Kathmandu. De Zuid-Koreaanse overheid zocht via het Nepalese Departement voor Tewerkstelling (Employment & Labour Promotion Department) naar werkkrachten in Nepal. U wenste op dit aanbod in te gaan en volgde de hele selectieprocedure via het "Employment Permit System". Om uw kansen te vergroten deed u hiervoor in 2007 een beroep op een privé-agentschap Palm International. U deed beroep op dit bureau omdat er een schoolkameraad, R. B. P. , werkte. Voor deze diensten vroegen zij aanvankelijk 20.000 roepies (+/-200€), een bedrag dat u betaalde. U moest tijdens de procedure eveneens uw paspoort bij hen achterlaten. Toen bekend raakte dat u geselecteerd was, dreven zij de prijs evenwel onverwacht op naar 600.000 roepies (+/-

6.000€). Zij hielden uw paspoort achter tot u dit bedrag zou terugbetalen. U vreesde geen visum te kunnen krijgen om naar Zuid-Korea te kunnen reizen. Op een dag in de maand juli 2008 werd u opgebeld en werd u uitgenodigd om uw paspoort af te halen in Putalisadak. Daar werd u ontvoerd en naar het bureau van een advocaat gebracht in Maitighar. Onder bedreigingen van fysiek geweld werd u verplicht een document, waarvan u de inhoud niet kende, te ondertekenen met vingerafdrukken. Later zou blijken dat uit dit document bleek dat u een mensensmokkelaar was en dat zij u nog 600.000 roepies verschuldigd waren. Na dit incident bleef u via uw voormalige klasgenoot onderhandelen met dit privé-agentschap voor het terugkrijgen van uw paspoort. U kwam overeen bijkomend nog 150.000 roepies te betalen in ruil voor uw paspoort en het document dat u in diskrediet zou kunnen brengen. Jullie spraken af in de Kathmandu Mall en daar ruilde u het geld voor een enveloppe. Later bleek in deze enveloppe wel uw paspoort te zitten, maar niet de compromitterende brief. Het was R. B. P. die deze brief had achtergehouden en u hiermee afperste. U werd geregeld telefonisch bedreigd. Deze telefoongesprekken nam u op. U merkte dat vrienden van u die eveneens aan deze selectieprocedure deelnamen hun vluchtdetails kregen, maar u niet, hoewel u on-line kon vaststellen dat u ook geselecteerd was. 8 augustus 2008 diende R. B. P. een klacht tegen u in bij het Departement voor Tewerkstelling. U werd opgeroepen voor dit departement om zich te verdedigen, wat u deed met behulp van de opnames van de telefoongesprekken met Pandey. Het Departement voor Tewerkstelling wilde hem contacteren maar hij bleef ondergedoken en uiteindelijk dienden zij zelf klacht in bij de politie tegen deze persoon. Het departement zond een rechtzettingbrief naar het Employment Permit System (EPS) met de opdracht u alsnog een visum uit te vaardigen. Dat ging toch niet door, want Pandey had ondertussen een kopie van de compromitterende brief naar de Koreaanse ambassade gezonden. Later heeft de directeur van het Departement voor Tewerkstelling een brief geschreven aan de Koreaanse autoriteiten om deze zaak recht te trekken. Hierna diende u zelf een klacht in tegen R. B. P. , maar hij bleef spoorloos. Uiteindelijk was uw hele naam gezuiverd en zat u in de laatste rechte lijn om een visum voor Zuid-Korea te bekomen. Echter, u bleef dreigementen ontvangen om de klacht die u had ingediend te laten vallen. Uw vader heeft nog achter uw rug een vruchteloze verzoeningspoging ondernomen via zijn contacten binnen de Communist Party of Nepal (Unified Marxist-Leninist) (CPN-UML). R. B. P. was vermoedelijk lid van Youth Communist League (YCL), de jeugd tak van de Maoïstische partij. De dreigementen hielden aan en kwamen nu ook soms van een bureau van de YCL. Ook uw familie in Buthwal werd nu bedreigd. U voelde zich steeds minder op uw gemak in Nepal en besloot zo snel mogelijk het land te verlaten naar een onbekende bestemming. Anderhalve maand voor uw vertrek contacteerde u het bureau van de EPS en vroeg u uw paspoort terug. U contacteerde een smokkelaar en hij vroeg u uw paspoort af te geven. Hij zorgde voor een Schengenvisum en op 7 september 2009 vertrok met hem via Dubai naar Parijs. Daar wachtten een aantal handlangers van de smokkelaar u op, namen uw paspoort af en brachten u naar Brussel. Na uw vertrek hebben onbekenden uw vader aangevallen. Bij deze aanval brak hij zijn been. Ze zeiden niet waarom ze hem aanvielen, maar bedreigden hem met deze feiten niet naar de autoriteiten te stappen. Hij contacteerde u en u gaf hem de raad om deze feiten niet aan te geven bij de autoriteiten. Hij deed het wel bij zijn partij CPN-UML. Op 11 september 2009 vroeg u in België asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U vreest bij terugkeer naar Nepal door deze personen verbonden met YCL vermoord te zullen worden. Daarbij legde u volgende documenten neer: de print-out van een scan van een aantal pagina's uit uw paspoort, o.a. die met het Schengenvisum, uw originele citizenshipcard (vgl. met identiteitskaart) en de enveloppe waarin die werd opgestuurd, twee brieven van het Departement voor Tewerkstelling d.d. 23/9/2008 en d.d. 22/9/2008, twee brieven aan het Departement voor Tewerkstelling d.d. 10/09/2008, een brief aan het Departement voor Tewerkstelling dd. 19/09/2008, een vals contract met R. B. P. , een visitekaartje van Palm International, de citizenshipcard van R. B. P. en van S. T. M. - een getuige, een nota van het Departement voor Tewerkstelling, een handgeschreven brief van CPN-UML d.d. 16/11/2009, de citizenshipcard van uw moeder en vader, een attest van CPN-UML betreffende uw vader, een brief aan de Zuid-Koreaanse ambassade, uw School Leaving Certificate, uw resultaat voor een test Koreaans, een Koreaanse job application form, een Koreaans werkcontract, nog twee certificaten, een brief van het Departement voor Tewerkstelling aan Koreaanse ambassade, uw blanco strafblad, een medisch onderzoek, een brief van het Nepalese Departement voor Tewerkstelling aan het Koreaanse Departement voor Tewerkstelling, een brief aan Koreaanse ambassade, een kopie van uw rijbewijs, een DHL-enveloppe, een klacht tegen uw persoon, een arrestatiebevel tegen uw persoon, valse verklaring van uwentwege en een checklist ivm de klacht van R. B. P.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u aangehaalde feiten niet kan worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Er dient met name te worden vastgesteld dat er significante tegenstrijdigheden waar te nemen zijn tussen het relaas dat u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) hebt verteld en hetgeen u op het Commissariaat-generaal hebt uiteengezet over uw vluchtroute van Nepal naar België en over uw gezinssituatie. Vooreerst zijn uw verklaringen wat betreft uw reisroute niet eensluidend. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u op 7 september 2009 met een onbekende vliegtuigmaatschappij en een via een onbekende tussenlanding in Parijs te zijn aangekomen. U wist ook niet of u met uw eigen paspoort gereisd hebt of niet en verklaarde op 11 september 2009 in België te zijn toegekomen (DVZ-verklaring vraag 33-34). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal gaf u echter een veel gedetailleerdere verklaring. U verklaarde vertrokken te zijn met de maatschappij Etihad en via een tussenlanding in Dubai naar Parijs te zijn vertrokken en op 10 september in België te zijn aangekomen. U stelde tevens met u eigen paspoort te hebben gereisd (CGVS p.9-11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden verklaarde u louter wel alles correct te hebben verklaard voor de DVZ (CGVS p.20). Nochtans zijn deze verklaringen aan u voorgelezen en door u ondertekend. Bovendien hebt u tot op heden geen enkel overtuigend document neer gelegd dat uw verklaringen m.b.t. uw reisroute overtuigend kunnen ondersteunen. Tevens verzweeg u ook uw twee kinderen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ-verklaring 16 en CGVS p.4 en p.20). Gelet op deze vaststellingen komt uw algemene geloofwaardigheid ernstig in gedrang. Er kan met name van een vluchteling verwacht worden dat die ten alle tijde alle relevante informatie opgeeft, onder meer met betrekking tot zijn reisroute en zijn persoonsgegevens.

Voorts dient tevens gewezen te worden op ernstige tegenstrijdigheden en inconsistenties tussen uw opeenvolgende verklaringen, d.i. op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal, met betrekking tot de problemen die geleid hebben tot uw vertrek uit Nepal. Zo verklaarde u in de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal dat de tussenpersoon u 600.000 roepies vroeg en dat u die maar wilde betalen wanneer u uw visum had gekregen. Uit uw verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u met die prijs akkoord ging. U zei te zijn overtuigd door de smokkelaar omdat hij beloofde u snel aan werk te helpen (CGVS vragenlijst vraag 4). Op het Commissariaat-generaal echter verklaarde u maar overeengekomen te zijn 20.000 roepies te betalen, maar wanneer duidelijk werd dat u bij de geselecteerden was vroeg het agentschap plots 600.000 roepies (CGVS p.12). Uit deze verklaringen blijkt duidelijk dat er geen akkoord was over deze prijs.

Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u louter geen tegenstrijdigheid te zien en niets anders te hebben verteld op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS p.20).

Bovendien verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat de tussenpersoon uw documenten had vervalst, dat dit aan het licht kwam en dat daardoor uw visumaanvraag werd geweigerd (CGVS-vragenlijst vraag 4). U verklaarde tevens te zijn veroordeeld voor de arbeidsrechtbank van Banaswor wegens schriftvervalsing, echter zonder dat er een straf was uitgesproken (CGVS-vragenlijst vraag 2). Van deze versie is evenwel geen sprake meer tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal. U verklaarde door de onenigheid over de prijs van zijn tussenkomst de tussenpersoon u een valse verklaring liet ondertekenen die later door R. B. P. werd aangewend om u af te persen. Met deze valse verklaring diende hij vervolgens een klacht in tegen u bij het Departement voor Tewerkstelling en later bij de Koreaanse ambassade (CGVS p.16-17). Echter, uw naam werd gezuiverd en voor een visum was u evenwel nog steeds in de running (CGVS p.18). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden herhaalde u louter de laatste versie van de feiten en verklaarde u niets anders te hebben vermeld op de Dienst Vreemdelingenzaken, maar niet te weten wat er werd neergeschreven (CGVS p.20). Echter, ook deze vragenlijst werd na het invullen ervan aan u voorgelezen en door u ondertekend.

Tot slot haalde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken evenmin aan vervolgd te worden door leden van de Youth Communist League (YCL). U verklaarde dat u er niet werd om gevraagd (CGVS p.20), maar er kan redelijkerwijs van een asielzoeker verwacht worden dat die spontaan alle elementen aanhaalt die de kern van zijn relaas raken. Het betreft hier immers de actor van vervolging. Bovendien bracht u dit wel spontaan ter sprake op het Commissariaat-generaal wanneer eveneens, net zoals tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken, naar uw actuele vrees bij terugkeer naar Nepal werd gepolst (CGVS, p. 11).

Daarnaast dient ook te worden opgemerkt dat uw nalaten de politie in Nepal op de hoogte te brengen van de problemen die u met het privé-agentschap Palm International (PI) kende, tevens de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnt. Zo liet u zowel naar aanleiding van de afpersing door dit kantoor voor een bedrag van 600.000 roepies, als naar aanleiding van uw ontvoering door deze personen, waarbij u

ondermeer onder dwang een brief diende te ondertekenen, na de politie op de hoogte te brengen van deze feiten. Als verklaring voor uw nalaten de autoriteiten van deze ontvoering op de hoogte te brengen, kwam u met de geheel ongeloofwaardige en bijgevolg niet afdoende uitleg dit toen niet gedaan te hebben omdat u hiervoor toen geen tijd had. U volgde op dat ogenblik immers een training van EPS die van 's ochtends tot 's avonds duurde. Van de afpersing en de inhouding van uw paspoort door PI bracht u de politie dan weer niet op de hoogte op advies van uw schoolkameraad die voor PI werkte (CGVS, p. 13 en 14). Ook deze uitleg overtuigt niet. Daarnaast is het ook opmerkelijk dat u er niet in slaagde de Nepalese datum te geven waarop u ontvoerd werd. U geraakte niet verder dan te stellen dat dit ergens in het jaar 2065 gebeurde (CGVS, p. 13). Gelet op het belang van deze gebeurtenis mag verwacht worden dat u dit exacter in de (Nepalese) tijd kan situeren.

Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt dat u geen coherent en geloofwaardig relaas hebt gebracht en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen voor afpersing en doodsb bedreigingen van de YCL op de vlucht te zijn en niet terug te kunnen naar uw land van herkomst.

Ten slotte kan worden gesteld dat de situatie in Nepal op dit ogenblik niet langer van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal in feite niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend, willekeurig geweld. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in bijlage toegevoegd aan het administratieve dossier.

De documenten die u ter staving van uw relaas hebt neergelegd zijn niet van dien aard om bovenstaande vaststellingen om te buigen. Uw citizenshipcard en de kopies van uw paspoort bevestigen uw identiteit en herkomst, maar daar werd niet aan getwijfeld. Al de overige documenten bevestigen dat u in de procedure zat om een werkvergunning voor Zuid-Korea aan te vragen en dat u in een geschil lag met een zekere R. B. P. waarbij de verwijten over afpersing en valsheid in geschrifte heen en weer gingen. Nergens uit deze documenten blijkt echter dat u daadwerkelijk te vrezan hebt vermoord te worden door leden van de YCL (CGVS p.11).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de grondigheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op een schending “van de materiële motiveringsplicht”. Derhalve onderwerpt hij de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker legt zijn burgerschapskaart en gescande kopieën van enkele pagina's uit zijn paspoort voor maar toont zijn reisweg niet aan. Verzoekers verklaringen betreffende zijn reisweg met behulp van een smokkelaar kunnen niet overtuigen nu ze niet eensluidend waren. Verzoeker verklaarde immers bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet te weten of hij al dan niet met zijn eigen paspoort had gereisd, hij op 7 september 2009 met een onbekende vliegtuigmaatschappij was vertrokken en na een tussenlanding in een onbekende plaats in Parijs te zijn geland, waarna hij op 11 september 2009 in België aankwam. Tijdens het CGVS-verhoor wijzigde verzoeker zijn verklaringen en beweerde met zijn eigen paspoort te zijn gereisd met de maatschappij Etihad en na een tussenlanding in Dubai in Parijs te zijn geland, waarna hij op 10 september België binnenkwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 9-11). Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift zijn verklaringen afgelegd tijdens het CGVS-verhoor, wat geenszins de vastgestelde

onverzoenbaarheden in verzoekers opeenvolgende verklaringen kan vergoelijken, noch zijn geloofwaardigheid kan herstellen. Dit klemt te meer nu verzoeker nalaat zijn originele paspoort voor te leggen. Verder ziet de raad niet in waarom verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn gezinssamenstelling en hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde geen kinderen te hebben, waarna hij plots bij de commissaris-generaal verklaarde twee zonen te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 4).

3.2. Verzoeker stelt vervolging te vrezen nu hij een conflict heeft met een privé agentschap Palm International en een oude schoolvriend R. B. P. betreffende zijn applicatie voor een betrekking in Zuid-Korea. Verzoeker werd afgeperst in zijn poging een visum te verkrijgen, ontvoerd en bedreigd en beide partijen dienden klacht tegen elkaar in. Verzoeker legt een bundel documenten aangaande het Departement voor Tewerkstelling, de doorlopen selectieprocedure, Palm International, R. B. P. en de wederzijdse beschuldigingen voor.

3.3. Daargelaten dat verzoekers verklaringen over de vervalsing van stukken en de afpersing in het kader van het verkrijgen van een werkvisum voor Korea niet eenduidig zijn, kan slechts blijken dat hij als gastarbeider naar Zuid-Korea wenste te vertrekken en dit niet is gelukt. Verder blijkt dat een tussenpersoon werd veroordeeld voor schriftvervalsing en zou verzoekers naam gezuiverd zijn bij de Koreaanse ambassade. Dergelijke kwesties zijn hoe dan ook van gemeenrechtelijke aard.

3.3.1. Verzoeker geeft pas op het CGVS een politieke versie van de feiten terwijl niet aannemelijk is dat verzoeker de betrokkenheid van de Young Communist League (YCL) aanhangers in de bedreigingen vergat te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken terwijl hij later meent dat de betrokkenheid van YCL-aanhangers geen detail in zijn relaas uitmaakt en redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielfreelaas geeft, zeker van de vervolgers (RvV 15 april 2010, nr. 41.621; RvV 27 november 2009, nr. 35.009; RvV 26 januari 2009, nr. 21.993). Dat *“men het hem niet vroeg en daat [lees: daar] hij vernomen had dat hij zeer kort diende te antwoorden op de door de DVZ gestelde vragen”* kan dit niet toedekken te meer nu verzoeker zijn voorgehouden ontvoering niet concreet in de tijd kan situeren en niet verder kwam dan *“in 2065”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 13), wat gezien de impact ervan niet aannemelijk is. Voorts wordt de ernst van verzoekers problemen ondermijnd door zijn nalaten enige vorm van nationale bescherming in te roepen, zij het de Nepalese politie, mensenrechtenorganisaties of andere. Verzoekers verklaringen tijdens het verhoor hiervoor geen tijd te hebben en dit te zijn afgeraden door zijn oude schoolvriend, noch zijn ongefundeerde beweringen uit het verzoekschrift dat de Nepalese politie zeer corrupt is en dat hij *“niet kan rekenen op steun vanwege de Nepalese autoriteiten”* kunnen wegens het gebrek aan objectieve ondersteuning niet overtuigen. Bovendien gaat verzoeker eraan voorbij dat hij zelfs nooit een poging heeft ondernomen tot het aanspreken van nationale bescherming en derhalve bezwaarlijk aanspraak kan maken op internationale bescherming.

3.4. De overige neergelegde documenten, met name de citizenshipcard van R. B. P., S. T. M. en van verzoekers ouders, een kopie van verzoekers rijbewijs, zijn schooldocumenten en twee enveloppen, vermogen evenmin een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker toont ten slotte niet aan hoe hij een visum kon verkrijgen in London.

3.5. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, heeft de commissaris-generaal afdoende aandacht geschonken aan de asielmotieven. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Nepal een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet).

4.2. Volledigheidshalve wijst de Raad op de objectieve informatie uit het administratief dossier waaruit blijkt dat, indien de veiligheidssituatie in Nepal tijdens de burgeroorlog wisselend was en regionaal verschilde, er

sinds 2006 in Nepal niet langer sprake is van een binnenlands gewapend conflict (zie *“Subject related briefing Nepal: De veiligheidssituatie in Nepal”*, 29.03.2010).

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK